

alverdens detaljerede krav om det ene og det andet og det tredje. I virkelighedens verden er vi nødt til at gå på kompromis.

Kl. 18.55

Formanden:

Så er det hr. Claus Larsen-Jensen som ordfører.

Claus Larsen-Jensen (S):

Overordnet set må man jo sige, at WTO, siden det blev etableret, har været en succes som et forum til at skabe et globalt indre marked efter fælles rammer og retsregler, som kan regulere verdenshandelen.

I disse tider må man jo sige, at regler og international retsorden i verdenshandelen og på andre områder er langt at foretrække frem for den økonomiske junglelovs hærgen.

Derfor er det jo også en stor tiltrækningskraft for mange lande at være medlem af WTO. Hovedproblemet i den diskussion, vi har her, er, at verdenshandelen ikke er fri og fair. Udviklingslandene er i forvejen kraftigt handicappede af underudvikling, og oven i det skal de så leve med, at der er en massiv landbrugsstøtte fra de rige lande. Der er manglende adgang til disse landes markeder, og eksporten af landbrugsprodukter bliver stærkt subsidieret.

Ifølge OECD ydes der globalt om året 1.721 mia. kr. i direkte støtte til landmændene, og heraf kommer de 80 pct. fra EU, USA og Japan. EU støtter med 34 pct. af landbrugets bruttoindtægter, USA med 21 pct. og Japan med hele 59 pct.

Det koster formuer for vores landes skatteydere. Det koster også på for høje priser på fødevarerne for forbrugerne. Derfor skal der ved den kommende WTO-udviklingsrunde leveres klare indrømmelser til udviklingslandene og mindske, helst fjernelse, af den massive landbrugsstøtte, og der skal sikres markedsadgang til vores markeder så hurtigt som muligt.

Der er ingen tvivl om, at det socialdemokratiske mål er, at vi får et markedsbaseret landbrug i fremtiden så hurtigt som overhovedet muligt.

Den handelsforvridende landbrugsstøtte skal væk, herunder ikke mindst også eksportsubsidierne, samtidig med at der bliver taget hensyn til ulandenes mulighed for egenproduktion, ligesom der skal tages det bløde hensyn til fødevareresikkerheden, miljø, dyrevelfærd osv.

Det udspil, som EU er kommet med, er ikke godt nok. Det er stadig væk alt for forsigtigt, alt for protektionistisk. Det tager ikke i tilstrækkelig grad hul på at få afviklet landbrugsstøtteordnin-

gerne. Men jeg vil også sige, at vi sådan set betragter den fase, vi befinder os i nu, og den diskussion vi har i dag, som værende begyndelsen til egentlige forhandlinger, og at vi nu er i en position, hvor vi skal have linet op, hvad det egentlig er; EU skal give.

Der er vores melding klart, at det, EU er kommet med, ikke er tilstrækkeligt. Det kan meget vel være, at det er Harbinsons forslag, der kan gå hen og blive kompromiset, men det skal altså også være muligt i givet fald at presse på på enkelte andre områder og se, om vi i givet fald kan komme videre i forhold til det udspil.

EU har jo en voldsom forpligtelse som største bidragyder bistandsmæssigt med alle andre aftaler, »Everything but Arms«, som man har med udviklingslandene, og derfor skal EU komme med markante indrømmelser på det her område.

For udviklingslandene er det også afgørende, at der sker toldreduktioner, ikke mindst på tekstiler, og at vi får øget retten til adgang til medicin. Det er kort sagt udviklingslandenes tur til, at handelshindringer for deres integration i verdensøkonomien kan fjernes.

I den forbindelse er det også nødvendigt at sige, at vi også bliver nødsaget til at kigge på, at udviklingslandene altså ikke bare er en entydig størrelse. Der er stor variation. Det er heller ikke alle udviklingslande, der er progressive medspillere på de områder, vi gerne vil have det.

Det er vigtigt for os at understrege, at de vedtagelser, der er lavet tidligere i Folketinget – der er refereret til dem i vedtagelsen; hr. Jørn Jespersen gør det også i det forslag til vedtagelse, han præsenterer på SF's vegne – gælder.

Det gælder stadig efter vores opfattelse, at multilaterale miljøaftaler skal overholdes og respekteres inden for WTO, og at arbejdstagerrettigheder i henhold til ILO-konventioner bliver respekteret.

Kl. 19.00

Når vi siger ja til forslaget til vedtagelse, er det, fordi vi mener, det trækker linjerne til de hovedmål, vi skal have i forhandlingerne, op. Så er opgaven efterfølgende her i Folketingssalen, i Folketingets Europaudvalg og i de fagudvalg, der er involveret i forbindelse med forhandlingerne, at vi skærper hele forhandlingsituationen og efterfølgende konkretiserer udfyldningen af det, der ikke bare skal blive EU's bud, men også meget gerne skal ende med et resultat, der giver klare indrømmelser til udviklingslandene i Cancún.